

פירושי הקוראן בשפה העברית

סורת מרים (19)

معاني سورة مريم

باللغة العبرية

כהיעץ (1) זְכַר רַחֲמֵי רְבוּנְךָ עַל עַבְדּוֹ זַכְרִיָּא (2) כְּשֶׁהִתְפַּלֵּל אֶל רְבוּנוֹ תְּפִילָה סְתֵרִית (3) אָמַר רְבוּנִי עֲצֻמוֹתַי עֲשֵׂשׁוּ וְרֹאשִׁי בְּעַר מִשִּׁיבָה וְלֹא הָיִיתִי רְבוּנִי בְּתִפְלִיתִי אֲלִיךְ אִמְלַל (4) וְכִי אָנִי חֲשַׁשְׁתִּי מִפְּנֵי הַקְּרוֹבִים מֵאַחֲרַי וְאֲשֵׁתִי הָיְתָה עֶקְרָה נָא הֶעֱנֵק לִי מֵאַתְךָ בֵּן (5) יִרְשׁ אוֹתִי וְיִרְשׁ מִבֵּית יַעֲקֹב וְעֵשָׂה אוֹתוֹ רְבוּנִי מְרַצָּה (6) הוּא זַכְרִיָּא הֵנָּה אָנוּ מִבְּשָׂרִים לָךְ עַל עֵלָם שָׁמוּ יַחֲיָא מִקֶּדֶם לֹא קָרָאנוּ בּוֹ לְאִישׁ (7) אָמַר רְבוּנִי אִיךְ יִהְיֶה לִי עֵלָם וְאֲשֵׁתִי הָיְתָה עֶקְרָה וְכָבֵר בָּאתִי בַּיָּמִים (8) אָמַר כֹּךְ אָמַר רְבוּנְךָ זֶה קָל לִי וְכָבֵר בְּרֵאֲתֵיךְ לִפְנֵי כֵן בְּהֵיִתְךָ לֹא כְּלוּם (9) אָמַר רְבוּנִי עֵשָׂה לִי אוֹת אָמַר אוֹתְךָ שְׁלֵא תִדְבֵּר אֶל בְּנֵי הָאָדָם שְׁלֵא יִלְלוּת וְאַתָּה בְּרִיָּא וְשָׁלֵם (10) וַיֵּצֵא מִן הַמַּחְרָב אוֹתוֹת לָהֶם כִּי שִׁבְחוּ אֶת אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהֶעֱרַב (11) הוּא יַחֲיָא אַחוּז בַּסֶּפֶר בְּמַרְץ וְהֶעֱנֵקנוּ לוֹ אֶת הַחֲכָמָה מִנְעוּרָיו (12) וְרַחֲמִים מֵאַתְנוּ וְטֹהַר

- (1) פרשני הקוראן לא עמדו על משמעותן של האותיות האלו, יש אומרים כי הרצוי מאותיות אלו הוא להבהיר את הפלא של הקוראן כי בהן אללה קורא תגר לכופרים בתחום שבו הם מצטיינים (הלשון הערבית והמליצה שלה). ויש אומרים שזה הוא שם לאללה. ואחרים אומרים כי הן שם לקוראן, או לסורה שבהן נפתחתי, ויש עוד פירושים שכולם לא הוכרעו על ידי הנביא מוחמד עליו השלום וחבריו .
- (2) זַכְרִיָּא: הוא אחד הנביאים האחרונים של בני ישראל, ואביו של הנביא (יחיא) הנודע בקרב היהודים בשם (יוחנן) .
- (4) אִמְלַל : בכל פעם מתפלל אני אליך, אתה היית משיב את תפילתי כהלכה .
- (5) הַקְּרוֹבִים : בני משפחתי , שירשו אותנו לאחר מותו .
- (6) מִבֵּית יַעֲקֹב : צאצאו של (יעקוב) הנודע במקרא בשם (יעקב) וגם בשם (ישראל) . מלת היחס (מ) קובעת כי אין מדובר בכל בית יעקוב, אלא רק הישרים מהם, כי לא כולם היו טובים , היה מהם הטוב והרע .
- (7) יַחֲיָא: בנו של זַכְרִיָּא, אללה הוא אשר בחר לו את השם הזה, שלא נקרא בו לאיש לפניו.
- (9) האומר הוא המלאך גַּבְרִיל , הנודע בעברית בשם (גַּבְרִיאֵל) .
- (10) עֵשָׂה לִי אוֹת: הוא בקש מאללה את האות כדי יידע שזה דבר מטעם אללה, ואלה שבישרו לו את הילד הם מלאכים ולא השטנים, כדי יירגע לבו. אללה נתן לו האות שלא יוכל לדבר עם אנשים אם כי הוא שלם ובריא .
- (11) הַמַּחְרָב : הוא גומחה בקיר מסגד , ומקומות עבודה אחרים , גומחה זו מצביעה על כיוון הקבלה .

וְהָיָה יֵרָא שָׁמַיִם (13) וּמִכְבֵּד אֶת הוֹרָיו וְלֹא הָיָה עָרִיץ מוֹרָה (14) וְשָׁלוֹם עָלָיו בְּיוֹם שָׁבוּ נוֹלָד וּבְיוֹם שָׁבוּ יָמוּת וּבְיוֹם שָׁבוּ יוֹשֵׁב לַחַיִּים (15) וְזָכַר בְּסֹפֶר אֶת מַרְיָם כְּשִׁפְרָשָׁה מִמְשַׁפְּחַתָּה אֶל מְקוֹם מְזַרְחֵי (16) וְלִקְחָהּ לָהּ מְחִיצָה מִפְּנֵיהֶם וְשָׁלַחַנּוּ אֵלֶיהָ אֶת רוּחַנוּ וְנִגְלַתָּ לָהּ בְּצוּרַת אָדָם שָׁלֵם (17) אָמְרָה יִשְׁמְרֵנִי הֲרַחֲמֵן מִפְּנִיךָ אִם יֵרָא שָׁמַיִם הֵנֵךְ (18) אָמַר אֵינִי אֶלָּא שְׁלִיחַ רְבוּנְךָ לְהַעֲנִיק לְךָ בֶּן טְהוֹר (19) אָמְרָה אֵיךְ יִהְיֶה לִי בֶּן וְלֹא נִגַע בִּי אָדָם וְלֹא הָיִיתִי זוֹנָה (20) אָמַר כִּי אָמַר רְבוּנְךָ זֶה קָל לִי וְנַעֲשֶׂה אוֹתוֹ אוֹת לְבָנֵי הָאָדָם וְרַחֲמִים מֵאֲתָנוּ וְזֶה דְבַר נִגְזָר (21) אִזְ הֲרִתָּה אוֹתוֹ וּפְרָשָׁה עִמּוֹ אֶל מְקוֹם נִידָח (22) וְחִבְלֵי הַלֵּידָה פְקֻדוּהָ אֶצֶל גְּזַע הַדְּקָל אָמְרָה מִי יִתֵּן וַיִּמְתִּי לִפְנֵי כֵן וַיִּרְדֹּתִי לַתְּהוֹם הַנְּשִׂיָה (23) וְקָרָא אֵלֶיהָ מִתְּחִתָּיָה אֵל תַּעֲצִבִי כִּכְר הָעֵמִיד רְבוּנְךָ מִתְּחַת לְרַגְלֶיךָ פֶּלֶג (24) וְנַעֲנֵעִי לְקִרְאָתְךָ אֶת גְּזַע הַדְּקָל יוֹרִיד עֲלֶיךָ תְּמָרִים טְרִיִּים (25) וְאֶכְלִי וְשִׁתִּי וְתִנוּחַ דַּעְתְּךָ וְאִם תִּרְאִי אֵף אֶחָד מִבְּנֵי אָדָם אָמְרִי אֲנִי נִדְרֹתִי לְרַחֲמֵן צוּם וְלֹא אֲדַבֵּר הַיּוֹם עִם אִישׁ (26) וְהִבִּיאָה אוֹתוֹ אֶל בְּנֵי עַמָּה אָמְרוּ הוּא מַרְיָם כִּכְר עֲשִׂיתְ דְּבַר נוֹרְאִי (27) הוּא אָחוֹת הָרוּן לֹא הָיָה אָבִיךָ אִישׁ רֶשַׁע וְלֹא הָיְתָה אִמְךָ זוֹנָה (28) אִזְ הַצְּבִיעָה עָלָיו הֵם אָמְרוּ אֵיךְ לְדַבֵּר אֶל תִּינוּק בְּעֵרִיסָה (29) אָמַר אֲנִי עֶבֶד אֱלֹהִים הָעֵנִיק לִי אֶת הַסֹּפֶר וְעֲשֵׂנִי נְבִיא (30) וְעֲשֵׂנִי מְבָרֵךְ בְּכֹל אֲשֶׁר אֶהְיֶה וְצִוִּינוּ עַל הַתְּפִילָה וְעַל הַזְּכָאת כֹּל עוֹד אֲנִי בְּחַיִּים (31) וּמִכְבֵּד אֶת אִמִּי וְלֹא עֲשֵׂנִי עָרִיץ סוֹרֵר (32) וְהַשְׁלוֹם עָלַי בְּיוֹם שָׁבוּ נוֹלַדְתִּי וּבְיוֹם שָׁבוּ אָמוֹת וּבְיוֹם שָׁבוּ אוֹשֵׁב לַתְּחִיָּה (33) זֶהוּ עֵיסָא בֶּן מַרְיָם דְּבַר הָאֲמֵת שָׁבוּ מִפְּקֻפְקִיָּם (34) לֹא רָאִי שְׁאֵלְלָה יִקַּח לוֹ בֶּן יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ אִם גָּזַר דְּבַר רַק יֵאמָר לוֹ הָיָה וְהָיָה (35) וְכִי אֱלֹהִים הוּא רְבוּנִי וְרְבוּנוֹכֶם לְכֵן עֲבֹדוּהוּ זֶה אֶרְחַ מִיִּשְׁרָיִן (36) הַמַּחֲנוֹת חֻלְקוּ בֵּינֵיהֶם וְאוּי לְכוֹפְרִים מִמַּרְאֵה יוֹם נוֹרָא (37) הֵם הַמִּטִּיבִים בְּיוֹתֵר

(16) מַרְיָם : היא אמו של עיסא עליו השלום הנודע בעברית בשם (יֵשׁוּ אוּ יֵשׁוּעַ), האחרון בנביאי בני ישראל , ונביא הנצרות .
 (17) רוחנו : הוא המלאך גבריאל , הנודע בעברית בשם (גבריאל) .
 (22) מְקוֹם נִידָח: פרשה מהם למקום נידח כדי לא יראו את ההריון, כי ידעה שלא יאמינו לה בנושא המלאך והבן הבא .
 (24) וְקָרָא אֵלֶיהָ מִתְּחִתָּיָה: יש אומרים שהקורא הוא המלאך גבריאל, ואחרים אומרים כי הקורא הוא הבן עצמו (עיסא) .
 (27) דְּבַר נוֹרְאִי : הם מתכוונים לנושא הלידה , והבן הנולד .
 (28) הָרוּן : הוא אחד האנשים הישרים מבני ישראל, הם כינו אותה כאחותו בגלל היושר שלה. ויש אומרים כי הוא אח שלה, או הוא הרון אחיו של מוסה (מושה) עליהם השלום ואמרו את זה כי היא מצאצאו .
 (31) הַזְּכָאת : היא אחד עמודי האיסלאם , היא מצווה לתת צדקה לעניים והיא מחייבת כל מוסלמי המסוגל לכך. זאת נחשבת חובה מוסרית לעזור לאנשים קשי יום מבחינה כלכלית ולהפחית את חוסר השוויון.
 (37) הַמַּחֲנוֹת : הם היהודים והנוצרים, נאמר גם כי הם הנוצרים בלבד .

לְשִׁמְעַ וְלִרְאוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר יָבוֹאוּ אֵלֵינוּ אוֹלָם בְּנֵי הָעוֹלָה הַיּוֹם בְּתַעֲיָה
 מִחֻלָּטָה (38) וְהִזְהַר אוֹתָם מִפְּנֵי יוֹם הַחֶרֶטָה כִּי נִגְזַר הַדָּבָר וְהֵם
 בְּהִסָּח דַּעַת וְאִינָם מֵאֲמִינִים (39) אֲנַחְנוּ נִרְשׂ אֶת הָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר
 עָלֶיהָ וְאֵלֵינוּ יוֹחֲזֵרוּ (40) וְזָכַר בְּסֹפֶר אֶת אַבְרָהִים כִּי הָיָה צָדִיק נְבִיא
 (41) כְּשֶׁאָמַר לְאָבִיו אָבֹא לָמָּה תַעֲבֹד מִי שְׂאִינוּ שׁוֹמְעֵ וְאִינוּ רוֹאֵה וְאִינוּ
 מוֹעִיל לָךְ דָּבָר (42) אָבֹא כְּבֵר הוֹעֲנֵק לִי מִהַדְּעַת מֵהַ שְׁלֵא הַשְּׁגַת לָכֵן
 לָךְ אַחֲרֵי אֲנַחָה אוֹתְךָ לֹא רַח מִיִּשְׂרָאֵל (43) אָבֹא אֵל תַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁטָן
 כִּי הַשֵּׁטָן הָיָה לְרַחֲמָן סוֹרֵר (44) אָבֹא חוֹשֵׁשׁ אֲנִי שְׂיִגַע בְּךָ עוֹנֵשׁ
 מִהַרְחָמָן וְתִהְיֶה לְשֵׁטָן רַע (45) אָמַר הַמוֹאֵס אֶתְּהָ מֵאֵלֵי אַבְרָהִים אִם
 לֹא תַחֲדֹל אֶקְלֵל אוֹתְךָ וְסוֹר מֵעָלַי אֲרַכּוֹת (46) אָמַר שְׁלוֹם עָלֶיךָ אֲבִיקָשׁ
 לָךְ סְלִיחָה מִרְבוּנֵי כִי הוּא קִבֵּל אוֹתִי בְּסֹבֵר פְּנִים (47) וְאֶפְרוֹשׁ מֵעָלֶיכֶם
 וּמֵעַל אֲשֶׁר תַעֲבֹדוּ מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהִים וְאֶתְפַּלֵּל אֶל רְבוּנֵי אוֹלֵי לֹא אֶהְיֶה
 בְּעַבּוּדְתוֹ אֲמַלֵּל (48) וְאַחֵר שְׁפָרַשׁ מֵעָלֵיהֶם וּמֵעַל אֱלֹהִים שְׁאוֹתָם
 עוֹבְדִים מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהִים הַעֲנִקְנוּ לוֹ אֶת אֶסְחָאֵק וְאֶת יַעֲקוֹב וְעֲשִׂינוּ כָּל
 אֶחָד מֵהֶם נְבִיא (49) וְהַעֲנִקְנוּ לָהֶם מִרַחֲמֵינוּ וְשָׁמְנוּ אֶת זְכָרָם לְתִהְיֶה
 בְּפִי הַכֹּל (50) וְזָכַר בְּסֹפֶר אֶת מוֹסֵה כִי הוּא הָיָה זָךְ וְהָיָה שְׁלִיחַ נְבִיא
 (51) וְקִרְאָנוּ אֵלָיו מִצֵּד אֱלִטוֹר הַיַּמִּי וְקִרְבְּנוּהוּ לְסוּד־שִׁיחֵנוּ (52)
 וְהַעֲנִקְנוּ לוֹ מִרַחֲמֵינוּ אֶת אַחִיו הָרוּן נְבִיא (53) וְזָכַר בְּסֹפֶר אֶת
 אֶסְמָעֵל כִּי הָיָה מְקִים הַבְּטָחָה וְהָיָה שְׁלִיחַ נְבִיא (54) וְהָיָה מְצוּהָ אֶת
 בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ עַל הַתְּפִלָּה וְעַל הַזְכָּאת וְהָיָה אֶצֶל רְבוּנוּ מְרַצָּה (55)
 וְזָכַר בְּסֹפֶר אֶת אֲדָרִיס כִּי הוּא הָיָה צָדִיק נְבִיא (56) וְהַעֲלִינוּ אוֹתוֹ
 לְמִקּוֹם רֶם (57) אֱלֹהִים אֲשֶׁר אֱלֹהִים הַטֵּיב עִמָּם מִקְרֵב הַנְּבִיאִים מְזַרַע
 אָדָם וּמֵאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִשְׁאָנוּ עִם נוּחַ וּמִזְרַע אַבְרָהִים וְאִשְׂרָאֵל וּמֵאֲשֶׁר
 הִנְחִינוּ וּבְחָרְנוּ אִם יִקְרָאוּ עָלֵיהֶם אוֹתוֹת הַרְחָמָן יִפְלוּ מִשְׁתַּחֲוִים וּבוֹכִים
 (58) אַחֲרֵיהֶם קָמוּ אַחֲרֵים שְׁהַזְנִיחוּ אֶת הַתְּפִלָּה וְהִלְכוּ אַחֲרֵי הַתְּאוֹוֹת
 הֵם יוֹשְׁלוּ לָגִיא (59) פָּרַט לָמִי שְׁחָזַר בְּתִשׁוּבָה וְהֵאֱמִין וְעָשָׂה טוֹב
 אֱלֹהִים יִכְנָסוּ לָגֵן הָעֵדֶן וְלֹא יִקְפָּחוּ מֵאוֹמָה (60) גִּנִּי עֵדֶן אֲשֶׁר הַבְּטִיחַ
 הַרְחָמָן לְעַבְדּוֹ בְּסֹתֵר כִּי הַבְּטָחָתוֹ בּוֹא תְבוֹא (61) אִינָם שׁוֹמְעִים בּוֹ

-
- (41) אַבְרָהִים: הוּא אֲבִי הַנְּבִיאִים, הַנּוֹדַע בְּמִקְרָא בִשְׁם (אַבְרָם) וְ(אַבְרָהָם) .
 (43) הוֹעֲנֵק לִי מִהַדְּעַת: הַתְּכוּוֹן לְמַדְעֵי הַשֶּׁכֶר וְהַעוֹנֵשׁ, וַיּוֹם הַדִּין .
 (48) לֹא אֶהְיֶה בְּעַבּוּדְתוֹ אֲמַלֵּל: תְּקוּוּהָ שִׁישִׁיב אֶת תְּפִילָּתוֹ חַיּוּבִית .
 (49) אֶסְחָאֵק: בְּנוֹ שֶׁל אַבְרָהִים מֵאִישְׁתּוֹ שֶׁרָה, הַנּוֹדַע בְּמִקְרָא בִשְׁם (יִצְחָק) .
 (51) מוֹסֵה: בְּמִקְרָא הוּא הַנְּבִיא (מֹשֶׁה) .
 (52) אֱלִטוֹר: בְּמִקְרָא, הַר סִינַי הוּא הַר בְּדֵרוֹם חֲצִי הָאֵי סִינַי, בִּימֵינוּ מְכוּנָה "הַר סִינַי" גִּבֵּל
 מוֹסָא ("הַר מֹשֶׁה") .
 (54) אֶסְמָעֵל: בְּנוֹ הַבְּכוֹר שֶׁל הַנְּבִיא אַבְרָהָם, שְׁמוֹ בְּעֵבְרִית הוּא (יִשְׁמַעֵאל) .
 (56) אֲדָרִיס: הוּא הַנְּבִיא שְׁבָא לְאַחַר אָדָם וּלְפָנֵי נוּחַ, נּוֹדַע בְּעֵבְרִית בִּשְׁם (אַחְנוֹךְ) .
 (58) אִשְׂרָאֵל: הוּא (יַעֲקוֹב) , הַנּוֹדַע בְּעֵבְרִית בִּשְׁם (יַעֲקֹב) , וְאֱלֹהִים כִּינָה אוֹתוֹ לְאַחַר כַּךְ
 (יִשְׂרָאֵל) .
 (59) גִּיא: וּוְאֵדִי בְּגִיחָם .

דברי הבל רק שלום וְלֵהֶם בּוֹ פְּרִינְסָתָם הַשָּׁכֵם וְהַעֲרַב (62) אוֹתוֹ גַּן עֵדֶן
אֲשֶׁר נֹרִישׁ לְיִרְאִים מִעֲבָדֵינוּ (63) וְלֹא נִרְדֵּ אֶלָּא בְּצוֹ רְבוּנְךָ לֹא אֲשֶׁר
בֵּין יָדֵינוּ וְאֲשֶׁר מִעֲבָר לָנוּ וְאֲשֶׁר בֵּין זֶה לְזֶה וְרְבוּנְךָ לֹא הִיָּה שׁוֹכַח
(64) הוּא רְבוֹן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְאֲשֶׁר בִּינֵיהֶם לָכֵן עָבִד אוֹתוֹ וְסָבַל אֶת
עֲבוּדָתוֹ הָאֵם יוֹדֵעַ אֶתָּה דוֹמָה לוֹ (65) וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאֵם לְאַחַר
שָׂאֲמוֹת אוֹצָא חַי (66) הָאֵם אֵין הָאָדָם זֹכֵר כִּי קוֹדֵם בְּרָאוֹהוּ בְּהִיּוֹתוֹ
לֹא כְּלוּם (67) נִשְׁבַּע בְּרְבוּנְךָ כִּי אֶסּוּף נֶאֱסֹף אוֹתָם וְאֶת הַשָּׁטָנִים
אַחַר כֵּךְ נָבִיא אוֹתָם מִסְבִּיב לְגִיהֵנּוּם עַל בְּרִכְיֵהֶם (68) וְעָקוֹר נְעָקוֹר מְכַל
סִיעָה אֶת אֲשֶׁר הִרְבָּה לְמֵרוֹת בְּרַחֲמָן (69) אֲזַ אֲנַחֲנוּ הַיּוֹדְעִים בְּיוֹתֵר אֶת
אֶלֶּה הַרְאוּיִים לְהַצְלוֹת בּוֹ (70) אֵין אֶחָד מִכֶּם אֶלָּא יַעֲבֹר עֲלֵיהֶ זֶה הִיָּה
עַל רְבוּנְךָ גְזִירָה נִגְזָרֶת (71) אַחַר כֵּךְ נִצִּיל אֶת הַיִּרְאִים וְנִשְׁאִיר אֶת בְּנֵי
הָעוֹלָה בּוֹ עַל בְּרִכְיֵהֶם (72) וַיִּכְשַׁנְקְרָאִים עֲלֵיהֶם פְּסוּקֵינוּ בְּרוּרִים אָמְרוּ
הַכּוֹפְרִים לְמֵאֲמִינִים מִי מִשְׁנֵי הַמַּחֲנוֹת הוּא בַּעַל הַמַּעֲמָד וְהַמְּקוֹם
הַיּוֹתֵר טוֹב (73) כַּמָּה אֲמוֹת הַכְּחַדְנוּ לַפְּנֵיהֶם וְהֵם הָיוּ יוֹתֵר מִבְּסוֹסוֹת
וְנֵאוֹת (74) אָמַר מִי שֶׁהִיָּה בְּתַעֲיָה הַרְחָמָן כְּבַר מְאָרִיךְ לוֹ עַד שִׁירָאוּ
אֶת מֶה שֶׁהוֹבֵטֵחַ לָהֶם יְסוּרִים אוֹ יוֹם הַדִּין אֲזַ יִדְעוּ מִי הוּא בַּעַל
הַמַּעֲמָד הַנּוֹחוֹת וְחִילָיו חֲלָשִׁים יוֹתֵר (75) וְאַלְלֵה מוֹסִיף יִשָּׁר לְאֶלֶּה
שֶׁהִלְכוּ בְּדַרְךְ הַיִּשְׁרָה וּמַעֲשֵׂי הַחֶסֶד הַקִּיָּמִים לָהֶם שָׁכַר טוֹב אֶצֶל רְבוּנְךָ
וּגְמוּלָם חֶסֶד יוֹתֵר (76) הַרְאִיתָ אֶת אֲשֶׁר כָּפַר בְּאוֹתוֹתֵינוּ וְאָמַר בְּטַח
יִנְתְּנוּ לִי הוֹן וּבָנִים (77) הָאֵם עָמַד עַל הַנִּסְתָּר אוֹ קִבַּל הַתְּחִיבוֹת
מִהַרְחָמָן (78) לֹא אֲנַחֲנוּ נִכְתָּב מֶה שֶׁהוּא אוֹמֵר וְכִבַּר נְאֲרִיךְ לוֹ אֶת
הַיְסוּרִים הַרְבֵּה (79) וְנִרְשָׁם אֶת מֶה שֶׁהוּא אוֹמֵר וַיְבֹא אֵלֵינוּ לְבַד
(80) וְהֵם לָקְחוּ לָהֶם מִבְּלַעֲדֵי אֶלְלֵה אֵלִים כְּדִי לְהִיּוֹת לָהֶם מִשְׁעַנֵּת
(81) לֹא הֵם יִכְפְּרוּ בְּעֲבוּדָתָם וַיִּתְּהַפְּכוּ נִגְדָם (82) הֲלֹא רָאִיתָ כִּי
שָׁלַחְנוּ אֶת הַשָּׁטָנִים לְהַסִּית אֶת הַכּוֹפְרִים (83) שְׁלֹא תִזְדַּרַז עֲלֵיהֶם כִּי
אֲנַחֲנוּ כְּבַר סוֹפְרִים לָהֶם (84) בַּיּוֹם שָׁבוּ נֶאֱסֹף אֶת הַיִּרְאִים לְרַחֲמָן
בִּיחָד (85) וְנוֹבִיל אֶת הַפּוֹשְׁעִים אֶל גִּיהֵנּוּם צְמֵאִים (86) אֵין לָהֶם
לְלַמֵּד זְכוֹת פְּרִט לְמִי שֶׁקִּבַּל הַתְּחִיבוֹת מִטַּעַם הַרְחָמָן (87) וְאָמְרוּ
הַרְחָמָן לָקַח לוֹ בֵּן (88) כְּבַר אָמַרְתֶּם דָּבָר נוֹרָא (89) הַשָּׁמַיִם עוֹמְדִים
לְהַתְּפַקֵּעַ וְהָאָרֶץ לְהַסְתַּדֵּק וְהַהָרִים לְהַתְּמוּטֵט כָּלִיל (90) כִּי טַעַנּוּ
שֶׁלְרַחֲמָן יֵשׁ בֵּן (91) לֹא רָאוּי שֶׁהַרְחָמָן יִקַּח לוֹ בֵּן (92) כִּי כָּל מִי
שֶׁבִשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ יְבֹא לְרַחֲמָן כְּעָבֵד (93) הוּא כְּבַר סֵפֶר אוֹתָם וּמְנָה
אֶת מִסְפָּרָם (94) וְכוֹלָם בָּאִים אֵלָיו בַּיּוֹם תְּחִיַּת הַמֵּתִים לְבַד (95)
לְאֶלֶּה שֶׁהֵאֲמִינוּ וְעָשׂוּ טוֹב יִתֵּן הַרְחָמָן חִיבָה (96) כִּי הַקְּלָנוּ אוֹתוֹ

(66) הָאָדָם: אֵלֶּה מִתְכוּוֹן לְאוֹבָאֵי בֵן חִלְפֵי אֶל-גַּמְחִי, הִיָּה אֶחָד הַכּוֹפְרִים שֶׁהַתְּנַגְדוּ
בַּחֲרִיפוֹת לְנִבְיָא מוֹחַמֵד, וְדַחָה אֶת עֵינֵי תְּחִיַּת הַמֵּתִים .

(70) לְהַצְלוֹת בּוֹ : בְּגִיהֵנּוּם .

(77) הַרְאִיתָ אֶת אֲשֶׁר כָּפַר: הוּא אֶלְעָאס בֵּן וּוְאֵל , אֶחָד רֵאשֵׁי הַמִּתְנַגְדִּים לְנִבְיָא מוֹחַמֵד עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם

בְּלִשׁוֹנְךָ כְּדִי לְבַשֵּׁר בּוֹ אֶת הַיְרָאִים וְלִהְזַהֵר בּוֹ אֶת הַיְרִיבִים (97) כִּמָּה
דורות הִכְחַדְנוּ לְפָנֵיהֶם הָאֵם אֶתְּהָ רוּאָה אֶחָד מֵהֶם אוֹ שׁוֹמֵעַ מֵהֶם
הִגָּה (98)

⁽⁹⁷⁾ בְּלִשׁוֹנְךָ : בשפה הערבית .